Ч. 158 (13.397). Львів, середа 21. червня 1933. Pocztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ДІМ МОРҐАНА.

(Допис з Америки.)

Ню-Йорк, 5. червня 1933.

Імя банкового дому Дж. П. Морґана злучене тісно з назвою Волл Стріт у Ню-Йорку — централею банкового руху. Дехто вважає його загалом синоніном Волл Стріту. А коли вже говориться про Волл Стріт, то кожний пересічний громадянин відчуває мимохіть якийсь острах перед якоюсь невидимою силою.

У початках війни загально говорили, що Америка тому виступила по стороні аліянтів (Антанти), що Морґан заложився, що аліянти виграють. Очевидно, що всякий патріотичний американець вважав це поняття за напад на його ідейну й ідеальну федеральну адміністрацію. А сьогодні, в пятнацяті роковини закінчення війни, навіть найбільше запеклі патріоти починають допускати можливість такого факту.

Від кількох тижнів веде комісія федерального сенату в Вашингтоні слідство над способом ведення інтересів приватними банковими домами. Американське законодавство якось признало спеціяльний привілей банкирам, що ведуть підприємство як приватні одиниці і звільнило їх від складання докладного звіту з цілої своеї діяльности. Ось тому то тепер витягнула згадана комісія на денне світло багато таких фактів, яких закон не міг витягнути наверх автоматично. А навіть оце опублікування прийшло припадково, бо сенатська комісія рішила оголосити деякі їй подані вісти 6 голосами проти 5. Отже один голос був би позбавив Америку, а може й цілий світ, цінного матеріялу. Цей матеріял досі ще не в цілости знаний сенатській комісії. Може так станеться, що десь хтось припинить слідство, бо вже почалися напасти та погрози в сторону адвоката комісії, Фердинанда Пекори, сина італійського імігранта. Але, завдяки почуттю відповідальности президента Рузвельта, слідство ще досі ведеться.

Що світ довідався досі із слідства? У четвер 1. червня вперше подали до прилюдної відомости умову Морґана зі своїми спільниками („партнерами"). Їх усіх є 19, отже разом з Морґаном 20. Фірма істнує під іменем Морґана і Спілки. Так у Ню Йорку. У Филядельфії вона зветься Дрексел і С-ка, в Льондоні стоїть Морґан у спілці з фірмою Ґрінфелл і Спілка, а в Парижі цей дім називається Морґан Harjejs et Cie. Джан Пірпонт Морґан є головою фірми і може відправити кожного свого спільника, коли йому захочеться. Спільники можуть виступити зі спілки за тримісячним виповідженням. Голова бере 25 відсотків чистого зиску з підприємства, інші партнери ріжно. На це є з кожним окрема умова. Деякі беруть по 20 відсотків, деякі лише по 1 відсоткові.

Чистий маєток фірми на початку цього року був 53,194.000 дол. Але сам Морґан має палату в Ню Йорку, літну палату з парком в Ґлен Ков, на Лонґ Айленд, під Ню Йорком, палату при Ґровенор Сквер у Льондоні, іншу в Ботфолд в Англії і свою стрільницю в Шотляндії. Його приватний яхт, Корсейр, коштує 4 міліони дол. Фірма продає державні бонди майже всіх держав світа, а для Анґлії має постійний позичковий фонд. В Америці контролює газові та електричні підприємства, які обслугують 55 міліонів людей, на загальне число американського населення 130 міл. голов. Газети згадували, що для британської імперії Морґан має все готових 200 міл. долярів до диспозиції, а цю суму дали йому 108 банків. Від 1918 року Дім Морґана продав серед американського населення всяких цінних паперів, отже уділів, бондів і т. п., як своїх так і заграничних на 6 міліярдів долярів.

Самому Морґанові дали почесні наукові ступні університети: Ґарвард (в Бостоні), Оксфорд (в Англії), Кембридж (Англія), та університет Ню-Йорк. Почесні відзначення дали: Гонорова Леґія (Франція), Ордер Леопольда (Бельгія), Ордер Корони (Італія), Перший Ордер Святої Скарбниці (Японія). Це вказує, з ким Морґан має до діла.

Всі повищі інформації вказують, що Морґан справді має значіння в цілому світі, коли його так усі шанують.

Згадано, що Морґан має контролю над ґазовими й електричними підприємствами, які обслугують майже половину населення Злучених Держав. Але цікаве знати, як він трактує свою батьківщину, Америку.

Тут власне зачинається те лихо, яке вказує на американську систему. Слідство виказало, що в 1930 році Дім Морґана заплатив лише 48.000 дол. податку, а в двох наступних роках не заплатив ані цента. Але в Анґлії Морґан платить податок дуже точно. На підставі американського податкового закону не підлягає оподаткуванню те, що хтось віддав в дарунку комунебудь. Отже у двох згаданих літах Дім Морґана роздав „дарунки" кільком соткам найвпливовіших американських громадян і в той спосіб зовсім законно виминув податку. Також і Морґанові спільники не заплатили свого податку.

Власне, коли вийшло на денне світло, якто Морґан відограв ролю св. Миколая, роздаючи тисячами уділів по нижчій ціні (на 15 дол. нижче торгової ціни) таким впливовим одиницям, як бувший президент Кулидж, б. кандидат демократичної партії на президента Дж. Дейвис, б. віцепрезидент Довс, теперішній секретар скарбу Вудін, теперішній американський амбасадор на розбройну конференцію Норман Дейвис, а навіть і славний летун Ліндберґ, — почали прилюдно запитувати ґазети, з якою метою Морґан це робив? — Бувший голова національної демократичної організації, Джан Ресков, написав був Морґанові листа, що постарається йому віддячитися. Цей лист підхопила прилюдна опінія і доказує, що все те робив Дім Морґана на те, щоби забігати ласки у всіх впливових людей, без огляду на партії і щоби в той спосіб добути собі підтримку при всіх своїх фінансових трансакціях. А Дім Морґана мусить мати безупинно до діла з федеральним урядом, головно, коли йде про заграничні трансакції, а крім цього з урядами стейтовими, муніципальними і ін., коли хоче дістати дозвіл на якесь підприємство.

На підставі теперішніх ревеляцій преса атакує уряд Рузвельта та домагається усунення тих високих урядовців, що їх президент має при собі. Арґументує преса так, що хоч дари були дані в часі, коли ці люди були приватними особами і мали право такі дарунки приймати, то тепер, коли вони стали урядовцями, вони не можуть бути безсторонніми у своїх урядових актах супроти Морґана, який має з ріжними галузями адміністрації до діла чи не кожного дня.

Є деякі газети, що проти такого домагання підняли протест, кажучи, що президент Рузвельт не повинен слухати голосу радикалістичних елементів, бо позбавить себе найспосібніших дорадників. Зате деякі газети пішли так далеко, що навіть професорам економіки на університетах закидають неморальність, коли вони приймають подарунки від Морґана. Кажуть, що професор не буде міг совісно викладати економічних засад, коли він звязаний почуттям вдячности, або навіть і участю в підприємстві, контрольованім Домом Морґана.

Фахові бізнесмени пояснюють оті дари Морґана чисто бізнесово: Якби — мовляв — Дім Морґана був відразу кинув на ринок ті тисячі уділів, тоді вони були би захитали ще більше біржеві трансакції, ніж це було дотепер. А коли Морґан продав уділи, хоч і по значно нижчій ціні, бо напр. по 15 дол. нижче, але певним людям, то ті люди не кидали уділів на ринок зараз але аж по якімсь часі, в додатку багато з них понесло болючі втрати. І т. д.

Повну розвязку значіння тих трансакцій повинно принести дальше слідство. Досі публика має одну користь: Вона знає, хто таке Джан Пірпонт Морґан і що він робить.

Д-р Семен Демидчук.

Ювилейні Загальні Збори Товариства „Учительська Громада" у Львові.

„Учительська Громада", що обєднує середньошкільне вчительство на всіх західньо-українських землях, святкує в цьому році 25-літні роковини свого істнування. Під знаком цих роковин відбулися дня 15. ц. м. Загальні Збори членів цього товариства. Перегляд життя товариства за ввесь час, підсумки праці, яку вложили члени товариства в розбудову середньошкільної культури, будуть предметом окремих публікацій, чи ювилейної книги, що її задумує товариство видати цього року. З них довідається наша суспільність, з якими перепонами мусіло боротися це товариство за час свого істнування, скільки муравлиної, безінтересовної, безпретенсійної праці вложили члени цього товариства в боротьбі за краще завтра нашої школи.

Сьогорічні Загальні Збори т-ва — це образ його праці за останні місяці та змагань повести далі товариство крізь ті труднощі, що їх витворили останні роки, зокрема остання шкільна реформа. Невеличке число членів (коло 400), що наслідком цієї реформи з кожним роком буде далі меншати, мусить мимоволі видвигнути питання, що буде далі з товариством, що буде з нашою середньою школою та й узагалі з нашою шкільною освітою. Журба за те й є причиною, що серед членів т-ва виринула вже давніше думка злучити оба вчительські товариства („Учительська Громада" і „Взаїмна Поміч У. В.") в одно і тим шляхом скріпити працю для добра обох товариств і рідної школи. На жаль — ця думка не найшла ще відповідного зрозуміння в проводі „Взаїмної Помочі", може наслідком побоювань за велике майно, яке це товариство має, хоча самособою члени „Учительської Громади" ніякого права до цього маєтку не малиб; тут ішлоб тільки про частинну фузію, передовсім у педагогічно-науковій ділянці. Всетаки й сьогорічні Загальні Збори У. Г. піднесли знову цю думку та доручили Раді т-ва далі займатися цією справою. Більше зрозуміння найшла справа фузії обох товариств у деяких провінціональних містах, нпр. у Самборі, де народні й середньошкільні вчителі найшли спільну мову в своїй праці для добра школи.

У невеличкому числі членів т-ва лежить теж причина, що товариство мусить заедно боротися з матеріяльними труднощами і справді треба дивуватися, як філія т-ва в Станиславові зуміла побудувати прегарну оселю в Ямнім. Централя не могла досі спромогтися на власну домівку та й нема надії, щоби скоро спромоглася. Тому й виринає питання, чи не краще булоб тими кількома тисячами золотих, що їх має т-во у „фонді домівки", помогти станиславівській філії сплатити довг, звязаний з оселею в Ямнім.

Великою журбою товариства є теж справа підручників для середніх шкіл. При нинішній шкільній реформі товариству не під силу взятися за видавання шкільних книжок, зате Рада т-ва повинна поважно призадуматися над зорганізуванням видавництва шкільної лектури з у-

країнського письменства; в ювилейному році треба би створити відповідний фонд.

Перед товариством стоять і інші поважні завдання: справа навчання історії в українських школах (мова навчання!), приєднання всіх учителів середніх шкіл, що до товариства не належать, сильніший звязок із філіями та інше.

При всій матеріяльній скрутї товариство видає педагогічний журнал „Українська Школа", що під редакцією проф. Я. Біленького стоїть сьогодні на справді високому рівні і містить статті, цікаві не тільки для середнього шкільного вчительства, але й для всіх, що цікавляться освітою, зокрема для народніх учителів, бо порушують проблеми однаково стійні на всіх ступнях загально-освітньої школи.

Душею товариства є його довголітній голова проф. В. Радзикевич, що вже пятий рік веде товариство крізь труднощі наших днів.

О. П.

Непорозуміння у проводі націоналістів.

Вся польська преса принесла ревеляційні відомости про те, що в проводі українських націоналістів назріли поважні непорозуміння. На чолі опозиції до голови проводу полк. Коновальця мав стати п. Костарів. Опозиція мала на основі цих польських інформацій усунути від проводу полк. Коновальця під замітом „диктаторських" його потягнень у деяких справах. Одначе їй не вдалося осягнути наміченої ціли. П. Костарева і 5 його однодумців усунено з проводу та виключено взагалі з організації націоналістів.

ЖИДИ ДО АФРИКИ.

ШТРАСБУРҐ, ПАТ. Клерикальний „Ельзесер Куріер" у статті домагається щоби жидів, які з Німеччини виемігрували до Альзасії та Льотарингії, порозселювати рівномірно в усій Франції та Африці. Жидівських емігрантів що тепер наплили до прикордонних департаментів є 150—200 тисяч. Згаданий часопис радить поселити їх передовсім в Альжирі й ін. французьких кольоніях півн. Африки.

—o—

РІДКА НЕДУГА.

„Юнайтед Прес" повідомляє з Вашинґтону, що там помер кап. Чарлз Мартел, відомий в лікарських колах із оригінальної недуги. На прищитикованих залозах утворився йому новотвір і тому кости його так змякли, що кап. Мартелі двічі зломив собі руку, як обертався в ліжку. Операція не врятувала Мартелеві життя. Мартел у завіщанні записав своє тіло анатомічному інститутові у Вашинґтоні для дослідів, а майно на досліди згаданої недуги.

Загальні Збори

Т-ва „Взаїмна Поміч Українського Учительства".

Львів, 19. червня 1933.

Цьогорічні Збори учительської станової організації, що відбулися в суботу 17. червня ц. р., були образом безладдя й хаосу. На ті Збори зїхалося велике число членів (300 осіб), які не вспілі були поміститися в маленькій салі „Української Бесіди". Провід Товариства рахував видно на малу фреквенцію членів на цих Зборах, коли замовив таку малу салю, бо по новому статуті мали вони бути обіслані лиш делеґатами Окружних Відділів, які виключно мали право голосування.

Збори відкрив в год. 9.30 голова організації п. Іван Стронський. Відчитування стенографічного протоколу тревало 2 години, що було зовсім непотрібне, бо вистало6 було відчитати лиш резолюції, ухвалені минулорічними Заг. Зборами (цих резолюцій, мимоходом кажучи, у протоколі не було, бо президія Зборів завчасу не приготовила всього як слід). Замішання і хаос повстали при 4. точці порядку дня, а саме: при виборі скрутаційної комісії чи пак комісії-матки. Предсідник Зборів запропонував Зборам голосувати картками і велів роздати присутнім друковані карточки, на яких був поданий поіменний склад уступаючої Управи Товариства та список тих осіб, які булиб бажані до нової Управи. Заявився проти вибору комісії-матки (так, як це досі бувало). Тут варто подати, що кожного року на Заг. Зборах цього Товариства комісія-матка складалася з 1 делеґата від кожного Відділу, а що Відділів мало Товариство 49, то ця комісія складалася з 49 членів. Це аномалія і дивогляд, якого в ніякій іншій нашій інституції нема.

Предложення предсідника викликало велике негодування та оклики спротиву серед зібраних. Дискусія над тим предложенням тревала майже півтора години і закінчилася постановою більшости, щоби знову покликати комісію-матку, зложену з делеґатів поодиноких Відділів. Така комісія у складі 38 осіб пішла в год. 3-ій попол. на наради. Тут знову зайшов інцидент, який дав свідоцтво недисциплінованости комісії-матки та недостачі пошани для проводу Зборів. Коли провідник Зборів велів вибраній провірній комісії, зложеній з 3 найповажніших членів Товариства, провірити мандати членів комісії-матки, голова тоїж комісії випросив провірну комісію за двері.

Це дало притоку до того, що провідник Зборів, п. Іван Стронський, зложив провід Зборів у руки заст. голови Товариства, п. Івана Лилика, який уміло й енерґійно вів дальше Збори аж до кінця. Одначе делеґати і члени на салі були такі утомлені цим балаґаном, що витворився в дискусії над вибором комісії-матки, що громадно виходили на перекуску до буфету, так, що 5. точка порядку дня: Звідомлення дирекції з діяльности за минулий діловий рік" відбулася при малій скількости членів. Це відбилося відтак на дискусії над цими звітами, яка відбулася щойно в год. 8-ій веч., а забирало в ній голос ледви кілька осіб. А це шкода дуже велика, що така важна справа, як звіт з діяльности товариства, яке орудує великими фондами, так мало якось цікавить членів. Це свідчить наглядно, що і делеґати і члени Товариства приїхали на ті Збори зовсім непоінформовані, ані достаточно не підготовані, бож на Заг. Зборах кожної нашої установи найбільше уваги звертається на діяльність Управи та на спосіб орудування фінансами й майном тоїж установи. А тут цього всього не було.

Таксамо й точку 7-му порядку дня („Прелімінар прибутків і видатків Товариства на 1933 рік") пересунено на сам кінець, так, що фінансовий референт Товариства п. Генрих Ковалъ відчитав його в год. 8.30 веч. майже при порожній салі, бо багато потомлених делеґатів і членів розїхалося уже домів, не дожидаючи кінця Зборів.

По звіті з діяльности за минулий рік, що його склали пп. Михайло Таралько й Андрій Зелений, не отвирано дискусії, але відложено її аж по точці 9-ій порядку дня, а саме по виголошенні 5 рефератів про: 1) зміну правильника „Фонду смертних допомог", 2) заснування „Учительської Бурси", 3) заснування „Стипендійного фонду, 4) творення варстатів праці, 5) позашкільну працю народнього вчительства.

В часі виголошування цих рефератів прийшла до слова комісія-матка, яка подала Зборам до затвердження запропонованих кандидатів на членів до Головної Управи (9 осіб та 4 їх заступників), 3 членів Гол. Контрольної Комісії та 1 заступника та 5 членів Гол. Мирового Суду і 3 заступників. До Гол. Управи вибрано 4 членів з попередньої уступившої Управи (Лилик, Великанович, Петрів і Зелений), а решту (5 членів) нових, ще невідомих ширшому загалові. Усунено з проводу довголітнього голову Товариства, почесного члена та основника цієї орґанізації п. Івана Стронського — і то в дуже несмачний спосіб: іменуючи його „почесним президентом" по віки вічні... Збори, не зрозумівши цього „тріку" комісії-матки, приняли це рішення довготревалими оплесками... Це був також доказ, що і делеґати і члени, приявні на Зборах, були зовсім не підготовані та не визнавалися, кого треба би з проводу орґанізації усунути, а кого надальше залишити. Таксамо поминено при виборі нової Управи таку популярну серед широкого загалу на терені Львова та в цілому краю людину, як Михайло Та-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 21. ЧЕРВНЯ 1933.

ІВАН БИЛИНА. 5)

В чім слабість української літератури?

Окремішність традицій і суспільного життя. — Одна характеристична риса.

Одначе хтось може сказати: нехай, що ми не маємо в нашій літературі чисто українського інтеліґентського типу і світогляду, бо вони в нас не є ще розроблені, але ми маємо чисто український селянський тип.

Зі селянським типом справа інша. Він, як думаю, має іншу хибу, а саме, що, коли брати на увагу повноту національного типу, не є повний. Звісно, що наші письменники здебільша малюють нашого селянина, такби мовити зі суспільницького становища, себто малюють його з деякими симпатіями чи упередженнями до нього і малюють однобічно, коли не скажу тенденційно, а через те тип нашого селянина в літературі не виходить повним національним типом. Уявляю собі, що чужинець не міг би повірити в те, що наш селянин у масі виглядає так, як його малює Стефаник, Мартович або Лепкий, або давніше Марко Вовчок.

Тут може хтось сказати: але чи це конечне для літератури, щоби в ній виступав — те, що я називаю — ясний, виразний, чистий і повний національний тип і світогляд? Зрештою, мовляв, він у нас виступає виразно, бо ми його пізнаємо, якщо не на підставі чого іншого то бодай... з його слабости, безхребетности і т. д.

Другий сумнів може бути такий: чи справді причинилось би до скріплення нашої літератури те, що в ній виступав чистий і повний український національний тип?

На ці сумніви не можна відповісти безпосередньо, бо це все залежить від погляду, що таке чистий і повний український національний тип, далі від того, чого ми жадаємо від літератури: чи тільки, такби мовити, розваги і забави чи чистого, хочби глибокоумного, мистецтва, як воно виступає нпр. в італійськім Пінокію, англійськім „Пропащім раю", „Подорожах Ґулівера", чи жадаємо від неї глибокого суспільного, морального чи взагалі життевого сенсу, як його находимо у „Дон Кіхоті", „Фавсті", „Гамлеті", старій грецькій траґедії і т. д. Зрештою оба ці напрями мають у літературі однакове виправдання.

Що-ж треба розуміти під чистим і повним українським типом, світоглядом, психікою і відносинами?

Наперед щодо інтеліґентського типу.

Звичайно в нас бачать окремішність типу українського інтеліґента в расовій окремішности, у нашій товариській і прилюдній сепарованости, себто сепарованім життю від інтеліґенцій тих народів, серед яких і під пануванням яких ми живемо. Та я запитаю: чи це вистарчить, щоби означити в літературі національну окремішність нашої інтеліґенції?... Передовсім расову окремішність якогонебудь народу доволі важко схопити, коли вона і є, то не мусимо бути її свідомі, а крім цього расова окремішність при мішанім населенні доволі затирається. А суспільне життя поправді кажучи, в нас не таке дуже сепароване. Ми живемо досить близько з народами спільної нам території, не говорячи про буденний побут, що є майже зовсім такий самий, як у тих народів. Ми маємо свої окремішні національні традиції, своїх великих мужів, яких почитаємо, свої товариства й інституції, але хіба це вистарчає до літературної характеристики нашої інтеліґенції? Думаю, що для літератури нпр. зовсім байдуже, чи дієва особа якогось твору почитає Міцкевича, Пушкіна чи Шевченка. Взагалі таке означення окремішности українського інтеліґентського типу було би доволі формальне, поверховне і несутнє і чисто людської вдачі не торкалося би.

Я бачу ту окремішність у чім іншім.

Як відомо, наш нарід у такій суспільно-громадській структурі, яку ми нині маємо, не має вищих верств. Треба ще додати, що він не має державного апарату, себто тих усіх урядовців, що його виповнюють. Хоча про те в нас знають усі і при кожній нагоді говорять, але не доцінюються далекосяглости наслідків такого явища для колективного життя, що формує психіку та світогляд.

Передовсім, маємо чисельний брак у порівнанні з іншими націями кількадесяти- чи кількасоттисяч або й міліона найкультурніших і найзаможніших людей, що надають напрям культурі своєї нації. Друге, це брак світогляду вищих верств, які, як відомо, вважають себе морально й інтелектуально, навіть чисто антропольогічно вищими від інших верств і такими їх подекуди вважають інші люди. Вкінці і це найважніше, на місці тих вищих верств виступають у нас ті, відомі в нас, девятьдесять чи скільки там відсотків інтеліґенції селянського або близького до селянського походження разом з її не тільки малою культурністю і незаможністю, але ще з її особистими, духовими прикметами, винесеними з низів.

Та є ще, такби мовити, друга сторона медалі. Хоч у нас нема ні вищих верств зі своєрідним світоглядом, які в інших народів кермують справами своєї нації, то проте ми, себто ця наша інтеліґенція низького походження має якусь свою культуру і має свої власні, конкретні і вже від довшого часу вироблені шляхи, якими веде свою націю і такби мовити, в ній і над нею панує; тимсамим ця верства відчуває якусь свою не тільки суспільну й інтелектуальну, але й моральну вищість над нашими масами і ця вищість виходить бодай з її почуття відповідальности за національні справи і з почуття вищости своєї ролі.

(Докінчення буде.)

—o—

ранько. Чи нововибрана Гол. Управа відповість як слід свому важкому завданню, покаже будучність.

По мляві дискусії над 5-ма рефератами та звідомленнями дирекційними відчитано в год. 8.30 веч. внесення Контрольної Комісії на ухвалення абсолюторії уступаючій Управі, що було „одноголосно" приняте кількома приявними ще на салі делегатами й гостями.

Остання точка порядку дня: „Внески й запити" пройшла зовсім безгомонно, бо нікого це вже не цікавило, хоча покликана Президією Зборів комісія внесень і резолюцій мала цілу низку внесень і резолюцій (надісланих від ріжних Відділів у приписаному речинці на письмі на руки Управи Товариства) до відчитання й передискутування та приняття їх Загальним Збором. Усе те відпало.

Як нас поінформовано, новим головою Товариства вибрали п. Івана Лилика, людину дуже енергійну та щиро віддану справам організації, яка дає повну ґарантію, що поведе Товариство як слід. Але на жаль, новий голова є позаміцевий і живе аж у Надвірній, тому не матиме змоги бути в постійнім контакті з дирекцією Товариства та не зможе держати безпосередньо руки на сильно пульсуючім живчику організації, яка істнує вже 28 літ і так ґарно розвинулася.

—o—

Козацькі могили.

Молитви за поляглих. — Традиція. — Заборона.

Православна як і католицька церква мають освячений віками звичай молитися за небіжчиків, а в тому числі й за „поляглих на полі боротьби". Ще за російських царських часів відбувалися рікрічно відправи на Козацьких Могилах під Берестечком на Волині у 9 пятницю по великодніх святах. Ця пятниця в цьому році припала на 16. червня.

Як у передвоєнні часи, так і після війни рікрічно великі маси українців Волині, а почасти й Галичини в цю девяту пятницю приходили на Козацькі Могили, щоби тут помолитися за душі своїх предків-воїнів.

У цьому році сталася річ, якої не передбачав ніхто. Перед святом появився воєвідський розпорядок такого змісту:

Obwieszczenie do ludności Województwa Wołyńskiego.

W niektórych czasopismach ukazały się wiadomości o zamiarach T-wa „Widrodżennia" w kierunku zorganizowania w dniu 16. czerwca r. b. t. j. w piątek święta mogił kozackich pod Beresteczkiem, pow. Dubieńskiego.

Ponieważ T-wo „Widrodżennia" nie posiada statutowych uprawnień do organizowania tego rodzaju uroczystości, jako posiadających charakter religijny, ponadto zaś nie uzyskało zezwolenia właściwej władzy administacijnej na odbycie zgromadzenia pod gołem niebem, zapowiedź tego rodzaju zjazdu uważam za chęć wprowadzenia spokojnej ludności w błąd i narażania jej na skutki karne za branie udziału w akcji niedozwolonej.

Przestrzegam zatem ludność, aby w zapowiedzianym na dzień 16. czerwca b. r. t. j. w piątek w zgromadzeniu udziału nie brała, jednocześnie zaś zaznaczam, że winni organizowania i brania udziału w zgromadzeniu nielegalnem pociągnięci będą do odpowiedzialności karnej.

Łuck, 12. czerwca 1933 r.

Wojewoda Wołyński: (—) H. Józewski.

Це оголошення 14. червня було розклеєне по всіх містах і селах Волині й зробило відповідне враження. Чи стримало воно прочан на Козацькі Могили, ще не знаємо.

Тут ми бажалиб сказати кілька слів про що інше.

Оскільки ми знаємо стару традицію, свято на Козацьких Могилах відбувалося рік річно. Отже „Відродження" не мало що наново організувати. Говорилося в часописах лише про прощу на могилу — та переведення її в організований спосіб.

Дня 14. червня невідомі люди, крім застрашування селянства, пустили ще й провокаційні чутки, що свято перенесене на 15. червня (четвер), а значить вибиратися в дорогу вже запізно (пішоходи повиходили в дорогу вже навіть 14. червня).

N. N.

Відгомін Городка перед судом.

РОЗПРАВА ПРОТИ 7 МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ ЗА ЗЛОЧИН З 97. ПАРАГРАФУ.

Одинацятий день розправи

В год. 9-ій рано починають допитувати свідків, у більшості з Городка. З них *Вас. Кишка* і *Вас. Світенький* не вносять у розправу нічого нового, а *Ів. Кишка*, що за актом обвинувачення чув 29. листоп. 1932 р. підчас цього, як молотив у стодолі Цапа, шелести на соломі і мав звернути на це увагу обв. Цапа, зізнає сьогодні, що ніякого шелесту не чув і про щось таке з Цапом не говорив. Св. конфронтували на поліції з обв. Цапом, але цей також до нічого тоді не признався.

Д-р Біляк: Як переслухували вас на поліції?

С.: Забрав мене поліцай, я сидів цілу ніч в тюрмі, замерз, а рано кажуть до мене: „Ти мусиш щось знати і скажеш нам? Що я мав казати?

Св. Вас. Левко, сусід Цапів, молотив цілий день 29. лист. у своїй стодолі і не бачив, щоби хтось входив і виходив зі стодоли Цапів. Як попередній свідок, не чув, щоби обв. Цапа називали „жидком" і знає, що їх стодола не замикається.

Св. Андрій Галушка бачив біля год. 17-ої в день нападу під памятником трьох, а потім чотирьох юнаків, бачив, як пішли на почту і як відти після стрілів вискочив ранений жид. Св. був хвилину в шинку, потім пішов до хати д-ра Біляка і вносив до сіней пок. Старика. Серед людей, що були там, не бачив Катерини Жук.

Св. Мих. Цап, брат підс. Цапа, є прокураторові підозрілий і він противиться, щоби його заприсягнути. Д-р Біляк заявляє, що слідство скінчене, всі підозрілі сидять на лавці підсудних і таке становище прок. щонайменше дивне, бо св. має зізнавати важні речі. Д-р Шухевич підтримав той внесок а трибунал після наради св. заприсягнув. Св. знає, що брат вернув 29. листоп. в год. 17.10 до хати, ніяких людей біля стодоли не бачив, ця стодола незамкнена, а брата св. ніхто „жидком" не називав. Мати св. хвора на жовтачку і серцеві атаки і довідавшись про арештування сина, відхорувала це важко 8 тижнів. В стодолі у св., в тій, де поліція найшла ріжні речі, ночував часто слуга жидок і може це він залишив їх. Черговий св., батько підс. *Степан Цап* зізнання сина Михайла підтвердив.

Два слідуючі свідки, студ. експ. *Ярослав Бажанський* і студ. *Вол. Івасик*, бачили обв. Куспіся в год. 17 в день нападу на двірці у Львові. Бажанський бачив його навіть від 15—17 год., але з ним не говорив. Куспісь сидів тоді у ждальні під вікном. Прокуратор намагається ріжними крутими питаннями підважити зізнання цих двох свідків, але вони рішуче стверджують, що Куспіся на стації бачили.

Св. *Тадей Білас*, брат підс. Ярослава Біласа, студ. прав, бачив, як Мотика дав його братові у неділю 27. листоп. лист. Брат прочитав той лист, сказав „То не до мене" і сховав його. Св. листу цього не читав.

Прок. ставить внесок, щоби переслухати пост. Дембінського, чи св. Івасик, якого він переслухував, казав йому про те, що бачив Куспіся на двірці. Триб. цей внесок приймає.

Після 20-хвилинної перерви зізнає св. *Фогельгезанг Марія*, почт. касієрка з Городка, що рахувала зі Стеблецьким гроші, почула на коридорі вистріли і впала на землю. Тоді один з напасників переліз через віконце, відчинив другому двері й оба почали згортати гроші до наплечника й течки. Потім оба вийшли, св. встав, а за момент ще якийсь тип підійшов до вікна і крикнув: „Течка, течка!" Св. подав йому течку, яку тамті забули і всі побігли, бо на коридорі кричав хтось „Прендзей, прендзей!" Той третій був мабуть інший, як тамті два, з револьвером. Коли св. показують Куспіся і кажуть йому навіть одягнути куртку, св. вияснює, що цей „третій" був більодний і К. він бачить уперше.

Св. *Вол. Кузьмович*, емер. гімн. учитель, зізнає, що Коссак був його учеником, а сходини про які казав асп. Бубен, що на них обв. К. читав про ідеольогію ОУН, були з нагоди роковин здобуття Київа Гал. Армією і б. старшини читали на них свої спогади: Станимір, Гнатів і ще один. Ні слова тоді про ОУН не було, а сходини влаштовувала студентська секція т-ва „Підгіря" і Коссак підписував запрошення. Сходини були довірочні на підставі § 2. Свідок після арештування зізнав те саме в слідстві і на судовій розправі. Асп. Бубена свідок не знає, а переслухував його Юркевіч. Запрошення, підписані Коссаком знайдено у свідка підчас ревізії у помешканні. Свідок був тоді вже арештований. Ревізію переводив мабуть теж Юркевіч.

Два чергові свідки прокуратора *Вл. Дзенковський*, стацийний службовик в Трускавці і Михайло Пйотровський, „інформатор здройови", викликані на ствердження, що бачили обв. Коссака часто в Трускавці, не знають не то Коссака, але нікого взагалі з лави підс.. Дз. упімнений, щоби придивився до підс. уважно і сказав, кого бачив на стації в Трускавці — показує по надумі на Куспіся, з чого усі щиро сміються. Так само сміються усі вдруге, коли Пйотровський придивляється до підс. і показує, що в Трускавці бачив Мащака.

Св. *Олександер Веселий*, студ. прав тямить що Коссак передав через нього лист до Кобринської у справі мешкання, а *Влад. Ліс*, поліц. аґ. з Дрогобича, ходив крок-у-крок за Коссаком і бачив, як той зустрічався з Гнатовим, Муйлою, Мотикою і Смолою, підозрілими у членстві в ОУН особами. Що говорили, св. не чув.

Обв. Коссак вияснює, що знав Смолу, Мотика мешкав у його бабки, а Гнатова і Муйли не знає.

Св.: Істотне, пан Коссак ма рацієн, бо ґди розмавял з німі, то ані не здеймовал капелюша, ані не віталсен, так, як, ґдиби білі му обци.

На свідка була ще на цей день покликана з Кобринська, в якої обв. Коссак мав мешкати тайно, представившись Барановським, але вона прислала свідоцтво, що хвора. Супроти цього трибунал вирішив на внесок обор. д-ра Глушкевича переслухати її вдорозі реквізиції на місці.

На цьому одинацятий день розправи перервано в год. 13.45 до вівтірка.

—o—

Поділ Тернополя.

Рада міська в Тернополі на засіданні 14. ц. м. ухвалила внесок маґістрату голосами поляків і жидів дати свою згоду зглядно опінію на жадання староства на виділення з тернопільської громади всіх передмість, заселених майже виключно українцями і створення з них окремих осель (громад), що в розумінні нового самоуправного закону не мали би навіть публичноправної особовости. Ця справа не була навіть на денному порядку, де були тільки самі дрібні справи, що дуже мало цікавили загал населення. Реферував бурмістр д-р Ленкевич. Проти промовляли всі українські радні числом 8, бо два радні — о. Володимир Громницький і суддя Віктор Цебровський на засідання не явилися, мабуть тому, що на денному порядку були самі „дрібниці". Бурлива дискусія тревала від год. пів до девятої до дванацятої в ночі і остаточно внесок маґістрату ухвалено і всі передмістя з українською більшістю (Гаї Великі, Гаї Малі, Гаї Грачинські, Гаї Чумайові, Гаї Ходорівка і Гаї Шляхтинецькі) з числом людности около пять тисяч вилучено з Тернополя, щоби утворити з них звичайні села. Українські радні зголосили протест, жадаючи ухилення згаданої ухвали. Рівночасно польсько-жидівська більшість рішила прилучити до Тернополя з території Білої 81 морґів, де твориться підміська кольонія — чисто польська. Перед трьома роками прилучено до Тернополя польське сільце зза Серету — Загробелю, очевидно з політичних причин.

Становище Злучених Держав Америки на конференції.

Помітне занепокоєння викликало в Льондоні становище Злучених Держав. Головну промову американського делеґата, яку він мав виголосити у вівторок (13. ц. м.) рано, відклали. Американська делеґація (яка складається з 50 осіб), не одержала від президента таких уповноважень, яких сподівалися в Льондоні.

(Укрбюро, Льондон).

Чехословаччина не впускає німецьких ґазет.

ПРАГА. ПАТ. Появився заповіданий від кількох днів розпорядок, яким відібрано 98 німецьким часописам почтовий дебіт у Чехословаччині. Є це зарядження відплатне за відібрання в Німеччині дебіту цілій низці чехословацьких ґазет (очевидно в чім. мові).

ІЗ СУДОВОЇ САЛІ В ТЕРНОПОЛІ.

Під замітом приналежности до ОУН.

У вівторок 6. червня ц. р. розпочався перед трибуналом суду присяглих у Тернополі процес проти девятьох молодих українців, обвинувачених за злочин державної зради зі ст. 97 § 1 кк. (приналежність до УВ) і похвалювання злочину державної зради зі ст. 154. § 2. к. к. (ширення летючок ОУН). Перед судом відповідали: 1) Осип Іванюта, літ 26, рільник у Мишковичах, пов. Тернопіль, анальфабет, 2) Евген Кручовий, літ 20, рільник у Березовиці Великій, пов. Тернопіль, 3) Роман Порубалюк, літ 21, крамар в Ладичині, пов. Тернопіль, 4) Степан Круківський, літ 19, студ. І. р. прав у Теребовлі, 5) Володимир Дудар, літ 21, рільник у Мишковичах та 6) Володимир Купан, літ 27, жонатий, швець у Микулинцях, пов. Тернопіль, 7) Володимир Коблянський, літ 32, жонатий, швець у Микулинцях, 8) Михайло Коблянський, літ 36, рільник у Ладичині та 9) Петро Луцьків, літ 20, студ. прав у Теребовлі. Круківський і Луцьків відповідали тільки зі ст. 97 § 1 кк., всі інші зі ст. 97 § 1 і зі ст. 154 § 2 кк. Трибуналові проводив віцепрез. д-р Вендриховський, вотували окр. судді Мешковський і Ґостковський, обвинувачував підпрокур. Воленський, боронили: пос. д-р Степан Баран Круківського, Дудара і Луцькова, пос. д-р Дмитро Ладика Іванюту, Порубалюка й обох братів Коблянських, д-р Евген Давидович Кручового і д-р Ґіршторн Купана. В лаві присяглих засідало 10 селян і 2 емеритованих залізничих підурядовців, по народности 11 поляків і 1 українець. На салі розправ було багато публики, головно рідні обвинувачених.

Зміст акту обвинувачення такий: З кінцем літа 1932 р. зголосився обв. Іванюта у обв. Купана в Микулинцях, якого короткий час передтим пізнав на забаві в читальні „Просвіти" в Микулинцях, з предложенням, щоби на терені Микулинець занявся вербуванням членів до ОУН і їх організацією та розкиненням часописів і летючок ОУН, які одержить від нього або через нього, а саме від обв. Кручового. На це Купан пристав. Небавком зголосився до Купана якийсь юнак низького росту, зі стриженими чорними вусами, з густою чорною борідкою, літ около 25, у довгім пальті і в мештах, кажучи, що називається Степан Круківський, студ. прав з Теребовлі, що до Купана при-

дуть з Тернополя летючки для Микулинець і Теребовлі і що по ті летючки зголоситься він сам, або пришле когось по їх відбір. Про те все має його Купан повідомити карткою з підписом „жінка". В якийсь час пізніше прийшов до Купана обв. Іванюта і доручив йому у найближчу неділю ждати на одного з організації на гостинці біля фігури в Лучці коло 4. год. попол., що приступить до нього і попросить вогню. Так по зізнанню обв. Купана і було і цей юнак приказав йому явитися в Тернополі у найближчу середу 9. листопада 1932 на Казимирівській площі по дальші інструкції. Обв. Купан там в означеній годині (12 впол.) явився, де стрінув обв. Кручового, а небавком опісля прийшов якийсь незнаний чоловік, що питав про організацію ОУН в Микулинцях і передав картку для обв. Круківського з дорученням кинут.. її в Микулинцях. В четвер 10. лист. 1932 обв. Іванюта, що по словам акту обвинувачення звербував передтим обв. Дудара і брав від нього кільки разів по 50 сот. місячно як вкладку до ОУН, приказав обв. Дударові в год. 4. попол. вийти на гостинець між Мишковичами і Березовицею Великою, де стріне юнака і відбере від нього пакет. Тим юнаком мав бути обв. Круківський. Обв. Дудар дійсно відібрав тоді на дорозі пакет, приніс його до обв. Іванюти (було там кільканацять примірників „Сурми" з березня 1932 і кількадесять летючок ОУН з листопада 1932), а останній часть лишив для Мишкович, а решту заніс до обв. Купана. Обв. Купан у неділю 13. листопада м. р. прикликав обв. Волод. Коблянського, дав йому трохи примірників „Сурми" і летючок для Ладичина, які обв. Вол. Коблянський заніс тогож дня до свого брата обв. Михайла Коблянського в Ладичині, а останній передав вечором біля читальні в Ладичині обв. Порубалюкові (у нього опісля знайдено те все при ревізії) і Степанові Гарматієві, що їх знищив. Тогож вечора (13. XI. 1932) розкинено в Ладичині летючки, що викрило цілу „конспірацію". В неділю 13. XI. 1932 р. — як у слідстві твердив обв. Купан — між 3. і 4. год. попол. явився в обв. Купана в Микулинцях якийсь юнак з Теребовлі з доручення Круківського — мав ним бути обв. Луцків — і забрав від нього пакет, призначений для Теребовлі, де їх розкинено в ночі з 16. на 17. листоп. 1932. Летючки, призначені для Микулинець обв. Купан кинув до Серету.

В поліційному і судовому слідстві признавалися вповні до закиненого їм учинку Купан, оба Коблянські, Порубалюк, майже в цілости Іванюта і Дудар, при чому останній при третьому переслуханні у слідчого судді відкликав свої попередні зізнання в цілости, заявляючи, що в поліційному слідчому уряді в Тернополі його били і тим вимусили обтяжуючі зізнання. Обв. Кручовий, Круківський і Луцків до ніякої вини не признавалися і заперечували, немов би коли-небудь знали обв. Купана, якого роля в процесі була зовсім подібна до ролі обв. Мотики в теперішньому львівському процесі ОУН.

Розправа тревала три дні — 6. 7. і 14. червня. На розправі всі обвинувачені, що признавалися в судовому слідстві до розкидування або передачі летючок, свої зізнання відкликали. Зміну своїх зізнань оправдували тим, що на поліції признавалися — хоч невинні — тому, що боялися биття, яким їм поліція грозила і під острахом зізнавали і в суді. Найбільшою сензацією було те, що обв. Купан, маленький і слабосильний швець-чахотник, відкликав усі свої зізнання, котрими первісно обтяжив обвинувачених Іванюту, Кручового, Волод. Коблянського, Круківського і Луцкова. Переслухано 10 свідків прокураторських і понад 20 свідків оборони. Класичний був свідок прокуратури Михайло Добжанський, молодий ще чоловік, досі караний 11 разів за крадіжи, розбій, насильство, кривоприсягу і т. д. (разом 7 літ 7 місяців і 3 тижні), якого спроваджено з вязниці. Він твердив, що в поліційному арешті чув розмову обв. Іванюти з обв. Дударем, з якої нібито виходило, що оба є членами ОУН.

На внесок обор. д-ра Барана переслухано як першого слідчого суддю д-ра Кобенського, котрий ствердив, що обв. Купан описав юнака з Теребовлі, що перший раз мав бути у нього в справі летючок, як брунета, літ около 25, з плоским носом, чорною бородою, стриженими вусами і т. д. і що при конфронтації він — суддя — звернув увагу, що тим не міг бути обв. Круківський, 19-літній хлопець, ще без заросту і це навіть записав у протоколі.

Підпрокур. Воленський у своєму кінцевому слові не старався навіть угрунтувати доказами тези обвинувачення, а тільки відкликався до польського патріотизму лави присяглих і домагався засуду для підсудних як членів революційної української армії. Взагалі його промова була незвичайно слаба і без змісту та ніяк не могла йти в порівнання з промовами оборонців д-ра Давидовича, д-ра Ґіршторна, д-ра Ладики і д-ра Барана, з котрих останній скритикував як слід спосіб і тон прокураторської мови.

ПРИСУД.

На основі вердикту лави присяглих признано винними: 1) Йосифа Іванюту, 2) Романа Порубалюка, 3) Володимира Дудара і 4) Володимира Купана злочинів зі ст. 97. § 1 кк. і ст. 154 § 2 кк. і засуджено *Іванюту* на 4 літ і 2 роки — лучно на 5 літ, 320 зол. оплати судової і на 5 літ утрати громадянських прав, *Порубалюка* на 3 і 2 роки — лучно на 4 роки, 160 зол. судової оплати і на 5 літ утрати громадянських прав, на таку саму кару засуджено теж *Дудара, а Купана* на 3 роки (3 і 2 — лучно 3), врешті як Порубалюка. Обвинувачених Володимира Коблянського і Михайла Коблянського признали винними тільки злочину зі ст. 154 § 2 кк. і засуджено *Вол. Коблянського* на 2 роки, а *Михайла Коблянського* на 1 рік вязниці і по 80 зол. судової оплати без утрати громадянських прав. Усіх винних засуджено солідарно на оплату суд. коштів. Вину обвинувачених *Кручового, Круківського і Луцкова* лава присяглих заперечила і їх *звільнено від вини й кари*. Разом наложено на шістьох засуджених 19 літ вязниці, 960 золотих судової оплати і около 2.000 золотих суд. коштів.

По проголошенні присуду прокуратор вніс на приарештування засуджених Купана й обох Коблянських, котрі відповідали з вільної стопи. Цьому опротивилися їхні оборонці. Трибунал взяв під увагу прокураторський внесок тільки щодо Купана і його зі судової салі відвели просто до вязниці.

АВТОМОБІЛЕВА КАТАСТРОФА.

БЕРЛІН, 19. VI. ПАТ. Вантажне авто з доčіпним возом, яким їхали гітлерівські пробоєвики на Зїзд Сх. Мархії до Франкфурту н. О., впало в рів. Один пробоєвик згинув, 10 було ранених. Подібна катастрофа скоїлася з почт. автом біля Поґендорфу, де було ранених 10 подорожніх.

НІМЕЦЬКА ФЛЬОТА МОЖЕ БОРОТИСЯ І З НАЙГРІЗНІШИМ ПРОТИВНИКОМ.

ПАРИЖ, 19. 6. ПАТ. Ль'Ер Нувель" повідомляє, що Німеччина має тепер 4 панцирники, 6 кружляків, із того 5 кораблів побудували від 1925 р. на основі найновішої техніки будови воєнних кораблів. Далі Німеччина має один шкільний кружляк, 24 торпедовці, побудовані від 1926 р. і 38 виловлювачів мін. Передбачують оконечне побудування ще одного панцирника та будову другого до 1935 р. Часопис звертає увагу, що конче треба в Женеві далі вести дуже обережну політику, бо всякі політичні умови можуть виявитися хибні. Теперішній розвиток німецької фльоти та багато інших причин не позволяє Франції приняти пропонований морський паритет із Італією.

✝

ОЛЬГА З ГУЗАРІВ ЛЕВИЦЬКА
дружина нотаря
померла в Винниках дня 19. червня 1933 р., по короткій і тяжкій недузі.
Похорони відбудуться у Львові з церкви Св. Ап. Петра й Павла в середу 21. червня 1933 р. в год. 16-ій попол. до родинної гробниці на Личаківськім цвинтарі, про що повідомляє, тяжким горем прибита
РІДНЯ.

НОВИНКИ

— **ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС.** 3—3

— **Нова українська станиця у Львові.** На днях відкриває відома українська фабрика солодощів „Фортуна Нова" крамницю своїх виробів при вул. Руській ч. 20 (Дім „Дністра"). Крім добірних і ріжнородних виробів „Фортуни Нової" в крамниці можна буде дістати морожене та холодні напитки. Крамниця уладжена з комфортом і тому можна сподіватися, що кожний постарається її відвідати. 2491 1—1

— **В-во Укр. Заг. Енцикльопедії в Коломиї** повідомляє Вп. Передплатників УЗЕ у Львові та львівськім повіті, що п. **Василь Чапля** перестав бути інкасентом В-ва з днем 13. червня 1933. Всі належні В-ву гроші просимо слати поштовими складанками ч.: 153492 просто до В-ва. — **Адміністрація В-ва УЗЕ.** 2—3

— **Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця** Львів, Пасаж Міколяша, Тел. 87-41. Матеріяли на складі, ціни знижені. 2456 4—10

— **Особисте.** Дня 17. VI. 1933 одержали на львівськім університеті ступінь магістра фільософії: Селянська Святослава Олександра, Семчишин Мирослав, Ковалик Іван, Пачовський Теоктист. 2487

— **Конфіската „Діла".** Два останні числа „Діла", а саме ч. 156 і ч. 157 сконфісковані. Перше за цілу другу статтю разом із заголовком, а друге за заяву п. Мокловича з Брюсселі.

— **Кліматична стація для шкільної молоді на Соколі.** Українське Гігієнічне Т-во влаштовує на час літніх ферій для шкільної молоді від 14 літ вгору дві кліматичні стації на Соколі біля Підлютого, а саме для дівчат від 28. червня до 22. липня і для хлопців від 22. липня до 15. серпня. Оплата за побут з повним утриманням 45 зол. Зголошення приймають і дають усякі інформації: для дівчат Любомира Мриц, Львів вул. Словацького 14 (Земельний Банк), для хлопців Ігор Старосольський, Львів, вул. Крашевського 23.

— **В Українському Вільному Університеті у Празі на академічний рік 1933/34 обрали:** на ректора проф. хемії д-ра І. Горбачевського, на проректора проф. цивільного права д-ра С. Дністрянського, на декана фільософічного факультету проф. історії України Д. Дорошенка, на продекана — проф. клясичної фільольоґії д-ра А. Артимовича, на декана фак. права і суспільних наук проф. карного права С. Шелухина, на продекана — проф. цивільного права А. Андрієвського.

— **Український хор у радіо.** В середу 20. червня ц. р. в год. 17.25 у варшавськім радіо співатиме Український Національний Хор ім. М. Лисенка. В програму концерту входять такі пісні: „Туман хвилями лягає" — з оп. „Майська Ніч", „Якби мені черевички" Ф. Колесса, „Ой піду по коліна в лободу" О. Кошиця, „На вулиці скрипка грає" О. Кошиця, „Їхав стрілець на війноньку" М. Гайворонського, „Ой пряду, пряду" М. Леонтовича, „Читка маленька" І. Степового, „Колисанка" М. Вериківського, „Стелись барвінку" Г. Давидовського, „Перепілка" О. Кошиця.

— **Хто виграв на льотерії?** В четвертім дні тягнення Клясової Льотерії виграні впали на такі числа: 10.000 на ч. 25230, 57946, 62624; 5.000 на ч. 125247, 142160; 2.000 зол. на ч. 5070, 45147, 148249; 1.000 зол. на ч. 23729, 99360, 116076, 134143; 500 зол. на ч. 47495, 84683, 112337, 118999 145223, 148384; 400 зол. на ч. 8870, 22620, 46996, 55581, 62383, 97416, 105115, 118141, 123440, 124780, 136714, 139196; 250 зол. на ч. 4097, 31930, 55878, 73458, 73677, 85526, 87214, 125604, 126628, 130041.

— **Добрий стрілець.** Управитель Повшехн-ого Закладу Вз. Обезпечень Ст. Пашковський полював у лісі біля Мостиск і пострілив там побережника Мих. Соколовського, який наслідком рани небаром помер.

— **Самогубство вояка.** В Білогорському лісі біля Львова отруївся сільною кислотою 26-літн. Вол. Кордяк зі Львова, рядовик 6. летунського полку у Скнилові.

ОФІЦІЯЛЬНА ЛІСТА ДАНЦІҐСЬКОГО СЕНАТУ.

ДАНЦІҐ, 19. 6. ПАТ. Офіціяльна ліста данціґського сенату, яку оголосять нині, така: президент сенату та закордонні справи й персональна політика д-р Равшнінґ, гітлерівець, тимчасовий віцепрезидент сенату та внутрішні справи Ґрайзер, гітлерівець, освіта, Бек, гітлерівець, установи прилюдного вжитку, Гут, гітлерівець, фінанси, д-р Гопенрат, гітлерівець, будівельні справи, Гепфнер, гітлерівець, сенатор здоровля д-р Клюк, гітлерівець, справедливість д-р Верцінський, центровець, сенатор для спец. поручень, Вунк, гітлерівець, прелат Савацки, центровець. Дванацятий сенатор це німецько-національний діяч і осуджує політику цімовців у дотеперішній партії.

—o—

МЕМОРАНДУМ ЗЛ. ДЕРЖАВ ДО ПОЛЬЩІ.

ВАШИНГТОН, 19. VI. ПАТ. Виконуючий обовязки держ. секретаря Філіпс у меморандумі до польської амбасади у Вашинґтоні потверджує відбір ноти польського уряду, яка стверджує його становище в справі довжних зобовязань супроти Зл. Держав, платних 15. червня ц. р. Уряд Зл. Держав стверджує, що польський уряд не заплатив ні в цілости ні вчасти рати, яка є між обома урядами на основі умови про довги. Уряд Зл. Держав мусить отверто звернути увагу польського уряду на справи, які виринули наслідком того, що польський уряд відмовився заплатити рату, що припадала на 15. грудня, якої досі не заплачено ні не обговорено між обома урядами. Уряд Зл. Держав підкреслює теж, що польський уряд, не вирівнюючи повищої рати, основується на неспроможности заплатити її.

БІЛЬШОВИКИ ПРО ҐУҐЕНБЕРҐІВ МЕМОРІЯЛ.

МОСКВА, 19. 6. ПАТ. „Правда“ про Ґуґенберґів меморіял пише: Меморіял щиро зясовує основні точки авантюрничої закордонної політики фашизму. Нічим не ріжниться від офіціяльних заяв Німеччини. Треба згори відкинути всі викрути німецької делеґації, що відпекується відповідальности. Німецькі фашисти стараються здобути те, що втратили безповоротно, та найти вихід із критичного положення, в якому найшовся тепер німецький імперіялізм, що змагає на схід. Та Німеччина повинна тямити, що ті, які хотіли штовхнути культуру взад, гинули здавлювані млинським колесом історії. Маємо доволі тих жартів. До чого хочете довести, панове, із 7-маміліонами безробітних, із завмираючим промислом, із господарством, що розсипається в руїну? Німеччина чейже не забула, як не вдалося їй задержати Україну в 1919 р., коли СРСР був слабий та повинна тямити, що тепер він непобідна твердиня соціялізму й іде скорою ходою вперед. Край наш умітиме бити пор уках — пише „Правда“ — тих панів, які забувають мірки та балакають і мріють про заволодіння більшовицькою територією.

—o—

НЕ БУДЕ НІМ.-НАЦІОНАЛІСТІВ У ДАНЦІҐСЬКОМУ СЕНАТІ.

ДАНЦІҐ, 19. 6. ПАТ. Суботнішня конференція між президентом Цімом і будучим президентом сенату д-ром Равшнінґом у справі участи німецько-національної партії в сенаті не дала вислідів. Німецькі націоналісти не одержать у новому сенаті ніодного місця.

—o—

МИТНЕ ПЕРЕМИРЯ.

ЛЬОНДОН, 19. 6. ПАТ. Венезуеля приступила до митного перемиря. З европейських держав приступила до перемиря лише Югославія.

— **12 посад.** Пишуть нам: Новий кандидат на православного епископа о. Т. Протасевич займає тепер вж 12 посад, а саме він є: 1) членом адміністраційного стану варшавсько-холмської прав. консисторії, 2) благочесним (деканом) польського національного костела, що прилучився до православія, 3) ключарем митрополичого Собору у Варшаві, 4) місіонарем варшавсько-холмської епархії, 5) катехитом у французькому ліцеї у Варшаві, 6) адміністратором митрополичого хору, 7) секретарем Синодально-Місіонарського Комітету, 8) редактором „Слова“, 9) секретарем прав. митроп. добродійчого товариства, 10) скарбником церковно-громадського комітету для помочі безробітним, 11) управителем приписних парохій до митр. Собору, 12) членом освітньо-законовчительського стану вар.-холмської консисторії. До цього всього бракує йому ще 13 посади — епископа.

— **Українка в таборі для молоді в Ню Форест (Англія).** Підчас Зелених Свят улаштував відділ прихильників Союзу Народів міжнародній табор для молоді в прегарному Ню Форест. Українців заступала студ. Ірина Шумовська, яка під цю пору перебуває в Анґлії на студіях. Як запевняють часописи, наша землячка „чарувала учасників табору і гостей прегарними українськими піснями“. (Укбюро, Льондон.)

— **До смерти ґубернатора Бескида.** Як ми вже повідомляли за ПАТ-ом 16. червня ц. р. пополудні помер в Ужгороді ґубернатор Закарпаття **д-р Антін Григорій Бескид.** Родився 16. вересня 1855. в Ганиґівці на Словаччині. Батько його був священиком. Після студій в Будапешті був адвокатом у Кежмарку, опісля в Старій Всі та в Пряшеві. В 1910 р. вибрали Бескида з округи Стара Любовня з народньої партії до будапештенського парляменту. Після перевороту в 1918 р. зорґанізував у Пряшові Руську Народню Раду, яка зараз заявилася за злукою Закарпаття з ЧСР. Бескид став теж головою тієї Ради та брав участь у паризькій мировій конференції. Ґубернатором Закарпаття іменували Бескида 1923 р. Помер на серце.

— **Жертви праці.** В черновецьких каменоломах у Коросняншині при підміновуванні скелі відірвався камінь і вбив робітників Івана Марковича з Коросна й Осипа Шопяка зі Львова.

— **Дрібні вістки.** В Брюховичах на залізничій стації Вл. Осевич поранив тяжко з револьвера Фр. Марковського. Причина: дівчина. — Біля Віденської каварні занедужав нечайно плютоновий Зиґф. Палка, а перевезений до шпиталю помер. Здогадуються, що він отруївся, покищо невідомо чи в звязку з яким злочином. — Біля села Бутинки на Ковельщині невідомі люди вбили 70-літн. литовського пралата, як вертав фірою з літнища. — У Луцьку повісили 21-літн. Михайла Куринчука, який 19. травня ц. р. застрілив жидівського різника Іцка Купермана та свого батька Єрмолая Куринчука. — В шлеських копальнях мають зредукувати 1000 робітників. — У Варшаві замкнуть кілька кін з причини недостачі гостей. — У Варшаві на цвинтарі підчас похорону 2-літньої дитини почули з труни плач. Дитину видобули живу. Два дні не виявляла дитина ознак життя і лікар признав був дитину померщою. — У Марсейлі сконфіскували на кораблі пароплаву „Анкор“, що приїхав із Константинополя 3000 скринок з опієм. — До 30. квітня 1932 р. Англія мала 5,536.445 слухачів радія, Німеччина 4,555.426, Японія 1,419.066, Швеція 632.840, Бельгія 382.827, Італія 329.102, Мадярщина 322.163, Швайцарія 256.538 і Австрія 481.721 слухачів. — У Мінхені помер психольоґ Ганс Прінцгорн у 47 році життя. Він є автором таких праць: „Образ духово недужих. Причинок до психольоґії та психопатольоґії“, „Розмова про психоаналізу“, „Ніцше і 20 вік“, „Єдність тіла та душі як основна проблема новітньої психольоґії“. — Марлена Дітріх виїхала до Парижа, щоби там робити заходи, чи не дали би їй французького громадянства. — Італійський боксер світової слави Прімо Карнера, що заробив пястуками міліони, пропутав усе своє майно і проголосив банкроцтво, бо має довгів на 60.000 долярів.

— **Розчарована артистка.** У Парижі хотіла покінчити з собою молода кінова артистка Валері Бутбі. Щойно після звістки про її атентат світ довідався, що вона німка і прибрала собі чужинний псевдонім на те тільки, щоби найти працю на чужині. Заки стрілила до себе, застрілила вона свого улюбленого білого пудля, з яким виступала у ріжних песах, нпр. у фільмі „Жінка зі світовим рекордом“.

— **Хочете забагатіти — послухайте рад китайського делегата.** На льондонській економічній конференції заступає Китай міліонер Роберт Го Тунь. Із роду він дуже вбогий, а тепер його звуть Рокефелером Сходу. Представникові „8-ур Абендблят-у“ Го Тунь відповів на питання, як чоловік може забагатіти. До того мусить мати дві ідеї. Одної мало, бо може бути зла. Треба мати все другу під рукою. Коли хто має добру ідею та відвагу здійснити її, то може здійснити її. Треба братися лише за найтяжче. Я все брався за найтяжче та хоч нераз мені не вдавалося, я ніколи не розчаровувався, а ще завзятіше йшов до мети. Моя найщиріша рада для людей, що хочуть забагатіти, хай вони менше говорять, а більше слухають. Вуха мені більше помогли, ніж язик. Довіря чоловіка більше варта, ніж його майно. Чоловік мусить забагатіти, коли має до того довіря. Хто хоче бути багатий, мусить у дечому бути й вояком. Я мої справи переводив усе на основі військових плянів. Рівночасно я готовився до наступу, офензиви й дефензиви. Ще одно важне для забагатіння: заки щось візьмемо, мусимо теж уміти давати.

— **На закупно творів мистецтва паризької групи мистців** для галерії Нац. Музею у Львові (вул. Мохнацького 42) зібрали дальше студентки Кружка ім. Лесі Українки: у Підгайцях 5 зол. (д-р Школяр 3 і о. Головинський 2), досі 53 зол.; у Львові 13.50 зол. (пос. М. Матчак і д-р Р. Дзерович по 5 зол., дир. Радловський 3 зол. дир. Мороз 50 сот.); клясова рада III. курсу семинарії Василіянок 16.20 зол.; Літературно-драматичний гурток II. держ. семинарії 9 зол.; кооп. „Єдність“ тоїж семинарії 30 зол., разом з ГАСК 56 зол.; Кружок Студенток Лесі Українки 21 зол., досі 40 зол. Усього зібрано 253 зол. — **Управа Нац. Музею.**

— **Справлення помилок.** У вчорашньому (157) ч. „Діла“ зайшло кілька прикрих помилок, які отсим справляємо. Так у першій статейці „Свято Евхаристії“ зложено, що в святі брала участь велика група студентсва під проводом У. М. Х. має бути: **під прапором У. М. Х.** — У замітці „Здвиг польських соколів“ зложено при кінці, що деякі групи складалися майже половиною зі старших людей. Має бути: **майже поголовно зі старших людей.** — Вкінці померший ґубернатор не називався Антін Ґріґорі Бескид, але **Антін Григорій Бескид.**

З листів до Редакції.

До Редакції часопису „Діло“ у Львові.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Прошу про ласкаве уміщення в „Ділі“ пояснення до моєї статті „Анархізація мас“ (ч. 143).

Сталося непорозуміння щодо уступу статті про „націоналістів“ (в лапках) Ковля. Деякі чесні, національно свідомі молоді люди Ковля чомусь узяли сказане в згаданому уступі й на свій рахунок. Отже цим заявляю:

Як ствердила судова розправа в Луцьку, справді деякі націоналісти Ковля брали колись участь в „Основі“. Щодо сьогодняшнього моменту, то в статті сказано: „Здається, і тепер помогають її („Основи“) гальванізації“. Ясно, що це не відноситься до порядного гурту молоді, яка з „Основою“ нічого спільного не має ні явно ні тайно. В цьому й хочу запевнити чесну, національно свідому молодь Ковля.

З глибокою пошаною

Senex.

Волинь, 15. VI. 1933 р.

—o—

Дописи.

ДОЛИНА.

Господарська нарада. В дні 15. червня ц. р. відбулася в Долині господарська нарада, скликана Філією „Сільського Господаря“ для обговорення агрономічної праці в районі. Нарадою проводив голова Філії „Сіл. Господаря“ мец. д-р Дереш, секретарював д-р Вашкевич. На вступі наради виголосив реферат д-р Дереш про значіння і потребу організації „Сіл. Господаря“, потім говорив про практичну господарську й організаційну роботу „Сіл. Господаря“ інж. д-р Евген Храпливий зі Львова, а вкінці про дотеперішні висліди агрономічної роботи в Калущині та про збут сільсько-господарських продуктів дир. Мигович з Калуша. По рефератах відбулася коротка дискусія, в якій виснено практичні питання біжучої роботи „Сіл. Господаря“ в Долинщині. В нараді взяло участь поверх 150 осіб зі сіл Долинщини. Тому є надія, що агрономічна робота „Сіл. Господаря“ і в цьому районі буде належно наладнана та поведена, а передовсім буде правильно урухомлена Філія „Сільського Господаря“ в Долині, яка небавком матиме власне бюро та урядовця.

КАЛУШ.

Луговий курс у Хотіні. В днях 27.—29. м. м. відбувся у нас луговий курс. Курс відбувався у „Лузі“ в Хотіні з огляду на те, що там було краще поміщення для делегатів, — відповідна площа і домівка для переведення курсу. На курс прибули делегати з „Лугів“: Новиця — 3 луговиків + 3 луговички, Красна — 2, Студінка — 3 луговиків + 4 луговички, Камінь 1, Майдан 2, Мостище 3, Підмихайле 2; з Хотіня взяло участь у курсі 28 луговиків і 37 луговичок. Разом всіх учасників та учасниць курсу було 58. У програму курсу входили лугові вправи, легка атлетика, рухові гри і забави. Курс переводили інструктори „Великого Лугу“ у Львові п. Ярослав Панкевич і п. Ольга Скибівна. Курс пройшов успішно.

Заг. Збори Повітового Лугу. По курсі відбулися Заг. Збори Повітового Лугу. У склад Повіт. Старшини увійшли: д-р Іван Аронець — голова, Адріян Ромашів — заст. голови, Василь Лесюк — писар, Захарій Болецький — скарбник; заступники: Михайло Кучерик, Андрій Зінак, Олекса Пастух; контр. комісія: Михайло Карлім.

Іван Довбенко, заступники: Роман Винник, Петро Петрійчук. На Заг. Зборах між іншим рішено уладити повітове лугове свято та передискутовано плян праці в повіті на найближчий час.

СТАНИСЛАВІВ.

Вісти з „Рідної Школи“. В останньому році сталася в діяльности Кружка „Р. Ш.“ ім. М. Шашкевича у Станиславові, що веде агенди Повітового Союзу Кружків, зміна напрямної праці. Коли ще недавно Кружок орієнтувався майже виключно на місто, то тепер навпаки: головний натиск положено на село. Причина цього звороту — шукання за новими джерелами доходів, що потрібні на удержання шкіл. Вже тепер можна сказати, що коли в парі з шуканням фондів буде йти і планова освітня праця, то вложений труд буде небавком солидно заплачений і сподівання Кружка вповні оправдані. У звязку з працею на селі виринула потреба хоча частинного заспокоєння потреб села, що покищо найшла оформлення у примітивній організації дошкільного виховання. Вже в минулому році зроблено дещо в цьому напрямі; цього року справу поведено куди ширше, з деякою підготовкою і на основі згори обдуманого пляну. Коли раніш тих кілька „діточих садків“, що були в повіті, обслуговували люди доброї волі, — то в цьому році рішено вже підготовити відповідне число фахових провідниць „діточих садків“. З тою метою Кружок „Р. Ш.“ ім. М. Шашкевича зорганізував одномісячний курс для провідниць діточих садків, що тривав від 20. квітня до 28. травня ц. р. На курс зголосилося 56 учасниць, усі абсольвентки учительської семинарії або гімназії у віці від 20—30 літ. 52 учасниці покінчили курс із вдоволяючим вислідом. Наука на курсі відбувалася щоденно від год. 15 до 20. Крім цього кожного дня передполуднем були практичні лекції в німецькому зразковому діточому садку, а на семинарі пророблено цілу низку тем із методики праці. Цікаво буде познайомитися з програмою курсу, хочаб з того огляду, що такі курси у нас покищо рідкістю; вона була досить широка й обнимала предмети: 1. Педагогіка (викл. д-р І. Велигорський), 2. Педольогія (викл. проф. Р. Савицький), 3. Психольогія дитини (викл. проф. М. Тофан), 4. Соціольогія психіки дитини (викл. д-р І. Рибчин), 5. Методика праці на дошкільному літньому майдані (викл. мгр. М. Кушнір), 6. Опрацювання дидактичного матеріялу на підставі системи Фребля (викл. проф. Р. Савицький), 7. Опрацювання дидактичного матеріялу на підставі систем: Декрольового і Монтессорі (методи проєктів — викл. проф. В. Яцикевич), 8. Методика виховання в дошкільних установах (викл. мгр. М. Кушнір), 9. Казка: а) психольогія і техніка казки, в) казка — виховно-освітній засіб, г) техніка ведення казок у дошкільній установі (викл. проф. Р. Савицький), 10. Народня казка в літературі дитини (викл. проф. Р. Савицький), 11. Гігієна дитини (викл. д-р К. Воєвідка), 12. Фізичний розвій дитини: а) фізична руханка, б) ритмічна руханка (викл. проф. О. Девоссер), 13. Спів у діточому садку (викл. проф. І. Недільський), 14. Психольогія рисунку дитини та його еволюція (дир. О. Гірняк), 15. Роботи дівочі (п. М. Олексин), 16. Роботи хлоп'ячі (дир. Т. Пеліх), 17. Моделювання (дир. Т. Пеліх). Господарем курсу був проф. Р. Савицький і треба признати, що його праці та дбайливости курс завдячує у великій мірі свій гарний успіх. Дня 28. V. відбулося святочне закінчення курсу, на якому голова Кружка „Р. Ш.“ д-р І. Волянський у приявности всіх прелегентів та представниць філії „Союзу Українок“ прощав абсольвентки курсу і бажав їм успіху в праці над будовою основ українського рідного шкільництва. Закінчено цю врочистість роздачею свідоцтв та спільною знимкою. — В цих днях у 15 місцевостях повіту уруxомлено вже діточі садки, в яких стануть до праці абсольвентки курсу. Загально 47 громад бажає заложити у себе діточі садки. Все те безперечно дуже радісне явище.

—o—

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО У. С. С.

ЛЬВІВ. **УРСК — Комета 2:1 (1:0).** Ремісовий вислід найкраще відповідав би ході гри. Комета зовсім не була слабшою дружиною, а навпаки, перевищала свого партнера ліпшим зіграниям та опануванням мяча. УРСК задоволив тільки на початку змагань, пізніше грав хаотично і недоцільно, при чому по грачах було пізнати недостачу тренінгу. Суддював п. Сачинський.

ЛЬВІВ. **Тризуб — Сокіл IV. 6:2.** Перша програна Сокола IV. у змаганнях за мистецтво. Сокіл виступив в ослабленому складі. Суддював п. Рак.

ЛЬВІВ. **Мета — Чорноморці 3:0.**

ЗОЛОЧІВ. **Сокіл (Золочів) — Дніпро (Винники) 7:0 (3:0).** Золочівський Сокіл зреґабілітувався за катастрофальну програну з Метою у Львові (8:0) і цілковито розгромив винницьку дружину. Суддював п. Круль зі Львова.

*

БУЧАЧ. **Буревій — Світ (Монастириська) 1:4 (0:1).** Одинокі ворота для Буревію стрілив Типкевич з карного. В українській дружині видно відсутність тренінгу.

ДОКІНЧЕННЯ СИТКІВКОВИХ ЗМАГАНЬ

за мистецтво Львова відбудеться у вівторок 20. п. м. о год. 3. попол. Грають: Поод. гра мущин: Сасик — Кулечко А.; побідник цеї стрічі розіграє фінал з Рожанковським Яросл. Мішана гра: Федаківна, Сасик — Лющинська, Дрогомирецький; побідники цеї стрічі розграють фінал з парою Струмінська, Рожанковський Яр. Змагання відбуваються на токах ЛКС. при вул. Войтха.

МЕТ РАТИЩЕМ НА 77 М.

Славний фінляндський змагун Матті Ервінен завтакував на днях здобутий ним самим світовий рекорд у меті ратищем. Спроба покінчилася повним успіхом. Ервінен кинув ратищем на 77.10 метрів. Дотеперішній рекорд світа 74.61 м.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА, часопис Т-ва „Учительська Громада“ у Львові. Зміст: Великому Громадянинові (І. Франкові); Степан Балей: Рефлексії на тему етичного виховання; д-р Ю. Сальоні: Нарис методики рідної мови; Плятон Лушпинський: Естетична аналіза поетичних творів; Рецензії; Некрольоги; Звідомлення з діяльности Т-ва „Учит. Громада“.

РІДНА ШКОЛА, орган Т-ва „Рідна Школа“. Рік II. ч. 12. Львів, 15. червня 1933. Зміст: А. Нивинський: Базарна пташка; Лев Ясінчук; На західних окраїнах; М. Струтинський: Ілля Кокоруда; Д-р К. Левицький: Великий громадянин (промова на похороні М. Кокоруди); К. Малицька: Перша жіноча школа Р. Ш.; З життя „Рідної Школи“; Правна порада; Різні вісти; Ілюстрації.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 20. червня год. 7.30 „Капітан з Кепеніку“ (вист. Ст. Ярача).

Середа, 21. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (вист. Ст. Ярача).

Четвер, 22. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (вист. Тт. Ярача — остання вистава).

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 20. червня год. 8. веч. Театр механічних артистів.

Середа, 21. червня з причини ген. проби вистава не відбудеться.

Четвер, 22. червня год. 7.30 веч. премієра „Вбю II“ італ. комедія Росса.

Кіна.

АДРІЯ: „Білі ночі“.
АПОЛЬО: „Аксеня“ (на осн. Пера Бенса).
АТЛЯНТИК: „Земля вічня“.
КАСІНО: „Оженися зі мною!“
КОЛІСЕЙ: „Побіда чорного Джека“, ревія „Бо тут кипить забава“.
КОПЕРНИК: „Мій приятель, король“ (Том Мікс), „Медовий місяць“.
МАРУСЕНЬКА: „Мій приятель король“ (Том Мікс), „Медовий місяць“.
МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі“.
МУЗА: „Нагана“, „Хам“.
ПАЛЯС: „Екстаза“.
ПАН: „Година з Тобою“.
ПАСАЖ: „Пуща“, „Пат і Паташон“.
СТИЛЕВЕ: „Тайна стенотипістки“ та ревія.
ХИМЕРА: „Погасаюче полумя“ (Кліф Брук).
УТІХА: „Князь Дракуля“, ревія: „Ах, ті львовяики!“.

Ширіть наш часопис!

Закордонне радіо.

Вівторок, 20. червня 1933.

Братислава (279,3) 16.15 Два фортепіяни; **Міляно** (331,4) 13.45 Музична всячина, 17.15 Трансм. з дансінгу; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.15 Спів; **Ляйпціґ** (389,6) 20.30 „Фрімілгсахт“ оп. Шельдерупа; **Білгород** (429,7) 20.30 Юг. кам. музика; **Беромінстер** (459,4) 21.10 „Доротеа“ ком. оп. Офенбаха; **Прага** (488,6) 14.00 Популярна чеська музика, 19.25 Військ. орхестра; **Відень** (518,1) 17.25 Солісти, 19.00 Концерт у честь Римського-Корсакова; **Мінхен** (532,9) 18.05 Спів; **Харків** (937,5) 9.00 Концерт для робітників, 10.00 Музика для дітей, 13.50 Український концерт, 15.00 Тріо, 18.00 Концерт-естрада для села, 19.00 Концерт із „Березілю“; **Кенігсвустергаузен** (1634,9) 20.30 Концерт композицій Чайковського.

Середа, 21. червня 1933.

Братислава (279,3) 11.05 Концерт; **Бреслява** (325) 17.15 Пісні; **Брно** (341,7) 19.10 Концерт; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.00 Спів; **Білгород** (429,7) 19.30 Нар. пісні; **Будапешт** (550,5) 13.00 Військ. орхестра, 18.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00, 15.00, 16.30, 19.00 Концерт, 13.50 Музика, рецитації, 18.00 Рос. камеральна музика; **Париж** (1724,1) 21.00 „Ль'Оберж ді Шеваль Блянк“ оп. Бенацького.

Львівське радіо.

Вівторок, 20. червня 1933.

7.00—8.00 Ранішні авдиції; 12.10, 14.55, 15.10, 15.50 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Грамофон, Збіжева біржа; 16.00 Концерт; 17.15 **Концерт Нар. Хору ім. Лисенка під дир. С. Сологуба (трансм. з Варшави);** 18.15 Відч.: „Природа Палестини“; 18.35 Фортепян; 19.20 Всячина; 19.40 На овиді; 20.00 Орхестра, спів; 21.00 Балачка про несміливість; 21.10 Орхестра, спів (Мейсіс); 22.00 Фейлетон Корн. Макушинського; 22.15, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

Середа, 21. червня 1933.

7.00—8.00 Ранішні авдиції; 12.10, 12.35, 14.55, 15.10, 15.35, 22.15 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Грамофон, збіжева біржа; 16.00 Трубна орхестра; 17.00 „Етика нової людини“ (Абрамовський); 17.15 Концерт; 18.15 „Що думають про спорт і туристику; 18.35 Спів; 19.40 Літ. чвертьгодина: „Найгарніший подарок“; 20.00 Вес. авдиція: „Зальоти“; 21.05 Балачка з молодими та старшими; 21.15 Камер. концерт; 22.00 Три знаки запиту; 22.25 Спортові вістки; 22.40 Танкова музика.

—o—

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У понеділок філія Банку Польського у Львові платила за доляра 7.33 зол., приватно 7.35 зол. Тенденція знижкова.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 19. VI.: масло —.—, молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 2.60 зол. Тенденція на масло і на молоко слаба, на сметану і на яйця легко звишкова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

УЖЕ НЕ ТРЕБА купувати форм на сукні, костюми та плащі, лише дати до робітні, яка крає, фастригує і пробує по низьких цінах. Марія Волянська, Львів, Собіського 12, тел. 17-04. 2129 4—4

АДВОКАТСЬКА канцелярія по помершім адвокаті до обняття від апліканта, власника льокалю, що рефлектує на впис, недалеко Львова. Клієнтеля українська і жидівська. Зголошення: Д-р Гребель, Браєрівська 10. 2494 1—1

ФОРТЕПЯНИ, ПЯНІНА знамениті, першорядних фабрик від 900 зол. продає, міняє **ҐАНАК,** Пілсудського 21, І. 9—10

ІНТЕЛІҐЕНТНА панна шукає праці, займеться вихованням дітей, приготує до нижчих кляс. Зголошення до Адміністрації під „Самітна“. 2488 1—1

ПРОДАМ господарство в Сороках, п. Знесіння, 6 кільометрів від Львова: новий мурований мешкальний дім з 4-ма кімнатами і приналежностями, два господарські будинки, два морґи городу, пів морґа саду і морґ сіножати. — Ілько Холод. 2493 1—1

ПАРОХІЯ Підбереже до заміни за гірську, або підгірську парохію. Стація в місці.

ПРИЙМУ родину (5—6 осіб на літнисько, стація і ріка „Свіча“ в місці, підгірська околиця. Ближчі інформації у парохіяльнім уряді Підбереже, почта Болехів. 2489 1—2

КОНКУРС.

Головна Управа Рідної Школи оголошує отсим конкурс на три посади катехитів при школах у Львові, а саме: а) при школах ім. Б. Грінченка, б) при школах ім. Т. Шевченка і в) при школі ім. Князя Льва і Короля Данила.

Речинець внесення подань до кінця червня 1933.

Винагорода згідно з нормами, які обовязують у школах Р. Ш.

Вимагані повні кваліфікації.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.
Д. Великанович, заст. голови,
Д-р М. Коновалець, секретар.

Пожиточно і приємно є вживати **БЕНЗОЕСОВУ КОЛЬОНСЬКУ ВОДУ** квітових запахів, десинфекує, консервує шкіру і волосся. 100 грамів 1.50 зол. у **ДРОҐЕРІЇ ПІД „КОТВИЦЕЮ“** Львів, ул. Кілінського 1 (проти Віденської каварні).

Перевіз хорих у Львові і провінції

полагоджує найдешевше „САНІТАРНА ПОМІЧ“, ЛЬВІВ, УЛ. СКАРБКІВСЬКА 35. — ТЕЛ. 69-86.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“ Львів, Ринок 10. Тел. 29-26. Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи **по найдешевших цінах!**

ЩОБ ВИНИЩИТИ УСІ ОВАДИ І ЇХ ЗАРОДКИ СТОСУЙМО FLIT

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.